

1.07 បំណង

តាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ មានទឹកជំនន់គ្របដណ្តប់លើផែនដីទាំងមូល ដើម្បីកំចាត់មនុស្សអាក្រក់ទាំងអស់ដែលរស់នៅលើផែនដី។ ព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលឲ្យលូណូអេសង់ទុកធំមួយដើម្បីជួយសង្គ្រោះខ្លួនគាត់ និងក្រុមគ្រួសារ និងសត្វជាច្រើន ។ ទឹកជំនន់មានរយៈពេលសែសិបប្រាំបួនសិបប្រាំបី។

នៅពេលដ៏ស្ងួតក្រុមគ្រួសាររបស់លូណូអេសង់បានចាកចេញពីទឹក។ កូនប្រុសរបស់គាត់ចាប់ផ្តើមមានគ្រួសាររៀងៗខ្លួន។ ច្រើនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ លូណូអេសង់ មានចៅៗនិងចៅទូតជាច្រើន។ មានកូនជាច្រើនទៀតដែលកើតមកបន្ទាប់ ពីនោះ។ ហើយច្រើនឆ្នាំក្រោយមកមានមនុស្សជាច្រើននៅលើផែនដីម្តងទៀត ។

នៅពេលនោះមនុស្សគ្រប់គ្នានៅលើផែនដីទាំងមូល និយាយភាសាដូចគ្នាតែមួយ។ មនុស្សទាំងអស់ដែលរស់នៅលើផែនដី សព្វថ្ងៃនេះ កើតចេញពីក្រុមគ្រួសាររបស់កូនប្រុសទាំងបីរបស់លោកលូណូអេសង់ គឺ សិម ហាំ និងយ៉ាផេត។ ជំនួសឲ្យការដែលពួកគេចង់បានកន្លែងរស់នៅផ្សេងពីគ្នា ដូចព្រះបានគ្រោងទុកនោះ គឺពួកគេចង់រស់នៅជិតៗគ្នាវិញ។ ពួកគេបានបង្កើតគំរោងការមួយ។

មនុស្សទាំងអស់និយាយគ្នាថា " ចូរយើងបង្កើតទីក្រុងមួយសម្រាប់ខ្លួនយើង! យើងថែមទាំងអាចធ្វើប៉មយ៉ាងខ្ពស់ ដែលខ្ពស់ទៅដល់ឋានសួគ៌។ យើងនឹងមានភាពល្បីល្បាញ។ យើងនឹងមិនចាំបាច់ត្រូវបែងចែកជាតំបន់ដាច់ដោយឡែកទេ ដើម្បីរស់នៅដូចព្រះទ្រង់ចង់បាននោះទេ។ យើងអាចបន្តរស់នៅជាមួយគ្នាបាន។ វាជាជម្រើសរបស់យើង។ យើងនឹងមិនត្រូវបែកគ្នាទៀតទេ។

ព្រះដ៏ជាព្រះទ្រង់បានយាងចុះមកមើលក្រុងដែលពួកគេសង់។ ទ្រង់បានឃើញប៉មដែលពួកគេកំពុងសាងសង់ទៅលើមេឃ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អង្គទ្រង់ថា «យើងឃើញថា ពួកគេទាំងអស់ជាមនុស្សតែមួយ។ ពួកគេទាំងអស់ប្រើភាសាដូចគ្នា។ ពួកគេអាចសំរេចនូវអ្វីដែលពួកគេចង់បាន ពីព្រោះពួកគេទាំងអស់គ្នាយល់ពីគ្នា។ នេះគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេកំពុងមិនស្តាប់បង្គាប់យើង ដោយមិនចេញទៅរស់នៅតំបន់ផ្សេងៗទៀតនៃផែនដី ដូចអ្វីដែលយើងចង់បានទេ។ ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីដែលពួកគេមិនអាចធ្វើបានទេ។ ពួកគេនឹងនៅតែមិនស្តាប់បង្គាប់យើង” ។

ព្រះដ៏ជាព្រះទ្រង់ក៏មានផែនការដែរ។ ហើយផែនការរបស់ព្រះតែងតែឈ្នះ។ មនុស្សទាំងអស់បានគិតថាពួកគេអាចធ្វើអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើបាន។ ពួកគេគិតថា ពួកគេអាចសាងសង់ទីក្រុងមួយនិងរស់នៅកន្លែងដែលពួកគេចង់នៅ។ ប៉ុន្តែព្រះគឺជាអ្នកដែលមានអំណាចបំផុត។ ទ្រង់មានវិធីក្នុងការផ្លាស់ប្តូរផែនការដែលមនុស្សគ្រោងទុក។

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ថា "ចូរមក យើងចុះទៅផែនដី ហើយបំភាន់ភាសារបស់ពួកគេ។ នៅពេលដែលពួកគេមិនអាចធ្វើការសន្ទនាជាមួយគ្នាបាន នោះពួកគេនឹងមិនអាចបន្តធ្វើគំរោងការសង់ទីក្រុងរបស់ពួកគេ ឬធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតបានឡើយ"។

នោះជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ប៉មនៅក្នុងទីក្រុងត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាប៉ម "បាប៊ីល"។ ពាក្យថា «បាប៊ីល» មានន័យថា «ប្របូកប្របល់»។ មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបញ្ឈប់ការសាងសង់នៅទីក្រុងនោះ ព្រោះពួកគេមិនអាចស្តាប់គ្នាបាន។ មនុស្សគ្រប់គ្នាកំពុងនិយាយភាសាផ្សេងៗគ្នា។ ព្រះទ្រង់បាន បណ្តាលឲ្យពួកគេផ្លាស់ទីលំនៅទៅតំបន់ផ្សេងៗទៀតនៃផែនដី។ កន្លែងនីមួយៗដែលមានភាសាតាមតំបន់រៀងៗខ្លួន។ នេះគ្រាន់តែជាអ្វីដែលព្រះបានគ្រោងទុករួចហើយ

(លោកុប្បត្តិ ១១)

1.07 បំបាត់បំបាត់ - សេចក្តីណែនាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀន កំណត់សំគាល់

១) ព្រះទ្រង់បានធ្វើអោយមានទឹកជំនន់ ដើម្បីបំបាត់មនុស្សអាក្រក់ៗនៅលើផែនដី។ ព្រះទ្រង់បានគ្រាស់ហោមនុស្សសុចរិត ម្នាក់ឈ្មោះថាណូអេឡូសាងសង់ទូកធំមួយ ដូចនេះណូអេនិងក្រុមគ្រួសារគាត់បានសង្គ្រោះ។ ក្រោយពីទឹកជំនន់មកកូនៗរបស់ លោក ណូអេ ចាប់ផ្តើមមានគ្រួសាររៀងៗខ្លួន។ ច្រើនឆ្នាំក្រោយមក មានមនុស្សកាន់តែច្រើនឡើង ច្រើនឡើងលើផែនដីម្តងទៀត។

២) មនុស្សទាំងអស់និយាយភាសាតែមួយដូចគ្នា។ មនុស្សក៏បានចាប់ផ្តើមបង្កើតគម្រោងកសាងទីក្រុងទៅតាមចិត្តរបស់ ពួកគេ។ ពួកគេក៏បានចាប់ផ្តើមសាងសង់ប៉មយ៉ាងខ្ពស់មួយ ។

៣) ព្រះទ្រង់បានទតឃើញនូវអ្វី ដែលពួកគេកំពុងធ្វើ។ ទ្រង់បានឃើញថាមនុស្សកំពុងតែមិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ទ្រង់ចង់ឲ្យ ពួកគេរស់នៅតាមតំបន់ផ្សេងៗពាសពេញផែនដី។

៤) ព្រះដ៏ជាព្រះទ្រង់បានបំភាន់ភាសារបស់ពួកគេ។ នៅពេលពួកគេដឹងថាពួកគេមិនអាចជជែកគ្នាបាន នោះគម្រោងសាងសង់ ប៉មនិងទីក្រុងថ្មីត្រូវតែបញ្ចប់។

៥) ព្រះទ្រង់បានបណ្តាលឲ្យមនុស្សទាំងអស់ត្រូវផ្លាស់ទៅតំបន់ផ្សេងៗគ្នានៃផែនដី។ តំបន់នីមួយៗនឹងមានភាសាដូចគ្នាទៅតាម តំបន់របស់ពួកគេ។ នេះគ្រាន់តែជាអ្វីដែលព្រះបានគ្រោងទុករួចមកហើយ។

សំណួរ:

- ១) តើមនុស្សទាំងអស់នេះមានប្រភពមកពីនរណា ?
- ២) តើមនុស្សមានគម្រោងធ្វើអ្វី?
- ៣) តើព្រះដ៏ជាព្រះទ្រង់មានផែនការអ្វីខ្លះសម្រាប់ពួកគេ?
- ៤) តើព្រះបានធ្វើអ្វី ដើម្បីឲ្យផែនការរបស់ទ្រង់អាចដំណើរការបាន?
- ៥) ក្រោយមកតើមនុស្សទាំងអស់ត្រូវទៅណា?

ចម្លើយ:

- ១) មនុស្សទាំងអស់នេះមកពីពូជលោកណូអេ និងគ្រួសារកូនប្រុសរបស់គាត់។
- ២) មនុស្សចង់សាងសង់ទីក្រុងតាមចិត្តរបស់ពួកគេ។
- ៣) ព្រះចង់ឲ្យពួកគេរស់នៅតំបន់ផ្សេងៗពាសពេញលើផែនដី។
- ៤) ព្រះដ៏ជាព្រះទ្រង់បានបំភាន់ភាសារបស់ពួកគេ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចយល់គ្នាបានទេ។
- ៥) មនុស្សត្រូវផ្លាស់ទៅរស់នៅតំបន់ផ្សេងៗពាសពេញផែនដី។

